

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

13 JUNI 1972

WETSVOORSTEL

betreffende het pensioen van de burgemeesters, schepenen en voorzitters van de commissies van openbare onderstand.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 15 juli 1971 heeft de heer Paul De Vlies een wetsvoorstel ingediend betreffende het pensioen van de burgemeesters, schepenen en voorzitters van commissies van Openbare Onderstand.

Wegens de ontbinding van het Parlement, is dit wetsvoorstel vervallen.

Het komt wenselijk voor dit wetsvoorstel te hernemen, daar het beantwoordt aan een eis van billijkheid.

* * *

Artikel 24 van de wet van 10 maart 1925, gewijzigd bij de wet van 2 juni 1969 tot regeling van de openbare onderstand, alsmede het koninklijk besluit van 1 juli 1970 tot uitvoering van deze bepaling, voeren, voor het pensioen van de voorzitter van een belangrijke commissie van openbare onderstand, een regeling in die gelijkaardig is aan het regime dat van toepassing is voor de burgemeesters en schepenen.

Er bestaat echter geen enkele coördinatie tussen de pensioenregeling voor de burgemeesters en de schepenen en die voor de voorzitters van de commissies van openbare onderstand.

Dit wetsvoorstel beoogt deze leemte aan te vullen.

De Ministers van Binnenlandse Zaken en van Volksgezondheid hebben trouwens toegegeven dat dienaangaande een oplossing zou moeten gevonden worden. Zulks vergt evenwel de tussenkomst van de wetgever (1).

Volgens de van kracht zijnde wetgeving moet een burgemeester of een schepen zijn functies gedurende tien jaar uitoefend hebben om eventueel aanspraak te kunnen

(1) Bulletin van Vragen en Antwoorden, Senaat 1970-1971, n° 4, p. 111 en n° 7, p. 197.

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

13 JUIN 1972

PROPOSITION DE LOI

relative à la pension des bourgmestres, échevins et présidents des commissions d'assistance publique.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 15 juillet 1971, M. Paul De Vlies a déposé une proposition de loi relative à la pension des bourgmestres, échevins et présidents des commissions d'assistance publique.

Par suite de la dissolution du Parlement, cette proposition de loi a été frappée de caducité.

Il paraît souhaitable de reprendre cette proposition de loi, étant donné qu'elle répond à l'équité.

* * *

L'article 24 de la loi du 10 mars 1925 organique de l'assistance publique, modifié par la loi du 2 juin 1969, et l'arrêté royal du 1er juillet 1970 pris en exécution de cette disposition prévoient pour la pension du président d'une commission d'assistance publique importante un régime analogue à celui qui est applicable aux bourgmestres et échevins.

Or, il n'existe aucune coordination entre le régime de pension des bourgmestres et échevins et celui des présidents des commissions d'assistance publique.

La présente proposition de loi vise à combler cette lacune.

Les Ministres de l'Intérieur et de la Santé publique ont d'ailleurs admis qu'une solution devrait être trouvée, ce qui rend indispensable l'intervention du législateur (1).

Aux termes de la législation en vigueur, un bourgmestre ou un échevin doit avoir exercé ses fonctions pendant dix années pour pouvoir éventuellement prétendre à une pen-

(1) Bulletin des Questions et Réponses, Sénat 1970-1971, n° 4, p. 111 et n° 7, p. 197.

maken op een pensioen; hetzelfde geldt eveneens voor de voorzitter van een belangrijke commissie van openbare onderstand.

Het geval van de persoon die het voorzitterschap van twee belangrijke commissies van openbare onderstand zou waargenomen hebben, is geregeld. Dit is ook het geval voor de burgemeester of de schepen die zijn mandaat in verschillende gemeenten heeft uitgeoefend.

De mogelijkheid dat eenzelfde persoon gedurende bijvoorbeeld zes jaar de functie van burgemeester of schepen en daarna, eveneens gedurende zes jaar, het voorzitterschap van een belangrijke commissie van openbare onderstand, — met dezelfde wedde als die van een schepen — zou waargenomen hebben, werd echter niet voorzien. Hetzelfde geldt voor het tegenovergestelde geval.

Hij die gedurende zes jaar de functie van burgemeester of schepen heeft waargenomen en gedurende nog zes jaar voorzitter is geweest van een belangrijke commissie van openbare onderstand, kan derhalve geen aanspraak maken op een pensioen.

Het onderhavige wetsvoorstel wil deze ongelijkheid verhelpen en bepaalt dat, onder de door de Koning te bepalen voorwaarden alle dienstjaren gepresteerd in de hoedanigheid van burgemeester, schepen of voorzitter van een belangrijke commissie van openbare onderstand, in aanmerking genomen worden om het recht op pensioen en, subsidiair, ook het bedrag ervan vast te stellen.

Elk bestuur zal bijdragen in de financiële lasten van het pensioen naar rato van de aan de belanghebbende uitgekeerde of in aanmerking komende bezoldigingen, op grond waarvan het pensioen wordt berekend.

De Koning wordt belast met het bepalen van de toepassingsmodaliteiten van onderhavige wet, voorzover de bestaande wetgeving en reglementering betreffende het pensioen van de burgemeesters en schepenen enerzijds en die betreffende het pensioen van de voorzitters van de commissies van openbare onderstand anderzijds, dient gepreciseerd te worden.

F. VANDAMME.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Het uitoefenen, gedurende ten minste tien jaar, van de functie van voorzitter van een belangrijke commissie van openbare onderstand, van burgemeester of van schepen, in dezelfde gemeente of in verschillende gemeenten, geeft recht op een pensioen ten voordele van de betrokkenen en van hun rechthebbenden, en dit overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden.

Art. 2.

De toepassingsmodaliteiten van onderhavige wet worden door de Koning bepaald.

25 april 1972.

F. VANDAMME,
J. HENCKENS.

sion; il en est de même pour le président d'une commission d'assistance publique importante.

Le cas de la personne qui aurait présidé deux commissions d'assistance publique importantes est réglé. Il en est de même du cas du bourgmestre ou de l'échevin qui a exercé son mandat dans des communes différentes.

En revanche, le cas où un bourgmestre ou un échevin aurait exercé ses fonctions pendant six ans, par exemple, et serait devenu ensuite, pour six ans également, président d'une commission d'assistance publique importante (avec le même traitement que celui d'un échevin) n'a pas été prévu. Il en est de même pour le cas inverse.

Par conséquent, celui qui, durant six années, a assumé les fonctions de bourgmestre ou d'échevin et, durant six années aussi, celles de président d'une commission d'assistance publique importante ne peut prétendre à aucune pension.

La présente proposition de loi, qui a pour objet de remédier à cette anomalie, dispose que, dans les conditions à fixer par le Roi, toutes les années de services accomplies en qualité de bourgmestre, d'échevin ou de président d'une commission d'assistance publique sont prises en considération pour établir le droit à la pension et, subsidiairement, le montant de celle-ci.

Chaque administration devra intervenir dans les charges financières de la pension au prorata des rémunérations versées à l'intéressé ou prises en considération pour le calcul de la pension.

Le Roi est chargé d'arrêter les modalités d'application de la présente loi, dans la mesure où la législation et la réglementation en vigueur concernant, d'une part, la pension des bourgmestres et échevins et, d'autre part, celle des présidents des commissions d'assistance publique importantes doivent être précisées.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

L'exercice, pendant dix années au moins, des fonctions de président d'une commission d'assistance publique importante, de bourgmestre ou d'échevin, dans une même commune ou dans différentes communes, ouvre le droit à une pension au profit des intéressés ou de leurs ayants droit, aux conditions fixées par le Roi.

Art. 2.

Les modalités d'application de la présente loi seront arrêtées par le Roi.

25 april 1972.